

Megjelen minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 4 frt
Félévre 2 frt
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 8 kr.

SZERKESZTŐSÉG:

Keller Lajosnál, hova a lap szel-
emi részét illető közlemények in-
tézendők.

MINDSZENT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETESEKRE NÉZVE

a lap hátulsó (4-ik) oldala 20
helyre van beosztva. Egy hely ára
90 kr. Kincstár bélyegilleték kü-
lön 30 kr. Az előfizetések és hirde-
tési díjak főtisztelendő Keller La-
jos plébanos urhoz küldendők.

NYILTTÉRBE

minden egyes sor közlése 15 kr
Bérmentetlen levelek csak ismert
kezektől fogadtatnak el. Kéziratok
vissza nem adatnak.

Az aszály.

Rémítő, következményeiben kiszámít-
hatlan károkat okozó szó az „aszály“.

A ki a közelmúlt téle, annak folya-
mán az ország minden részében folyt nagy-
mérvű havazásokra visszagondol, a vidék-
kön beállott rendkívüli szárazságot lehet-
lennek tartotta. A nagy mérvű havazás
természetes következményeként jelentkezett
árviz, hála az Isteni gondviselésnek — vi-
dékünkre tetemesebb kár, szerencsétlenség
nélkül elmúlt, ámde a rendkívüli hava-
zás után szokatlan, káros szárazság ál-
lott be.

Alig végezték be a víz okozta károk
fölvételét, még gyűjtik ország-szerte a kö-
nyöradományokat a károsultak számára,
már újabb kárfölvételek eszközletnek, oly
károk, melyek következményei helyre hoz-
hatlanok, pótolhatlanok, értjük az „aszály“
okozta károkat.

Bár mennyire fáj, hogy épen bennün-
ket, kik árvízvédelem okán heteken át mit-
sem dolgoztunk s a védekezés tetemes
költségeit még viselni is tartozunk — sujt
a sors a szárazság által, mégis örvendünk,
hogy a csapás nem országos, csak annak
több termő vidékét érintő.

Alig hisszük, hogy oly szerencsés
gazda volna e vidéken, kinek a rendkívüli
időjárás kárt ne okozott volna, az őszi
vetések sok helyt rosszul teleltek, részben
a hóvíz által rongáltattak, a tavasziak kellő
időbeni megmunkálása elé akadályul a víz-
védekezés és a bizonytalanság gördült és
midőn végre e munkával is elkészültünk,
hittünk, biztunk a jövőben, beállott a szá-
razság és tart ma is!

Vidékünkön hol itt, hol ott esett az

TÁRCZA.

Béldy Pál.

Penészes börtön borzalmas csendében,
Nehéz békóval izmos két karán,
Kopott faágyon, búban elmerülve
Ül Béldy Pál, körülte bus magány.

A halvány arcon tiszta öntudat van,
Egy szó van írva homlokán s szemén;
Egy szó, a melynek nyomdokit követte
S követi most is mindig: az erény.

Nyomott melléből elfojtott sohajtás
Emelkedik némelykor fölfele,
Égő szemének férfias tüzeben
Belküdelemnek látszik kezdete.

„Im eljövök“ — szól kinzó gyötrellemmel —
„Szabadságért a szultán székihez!
Szabadságért! a melytől lelkem újra —
Feledve mindent — föl-fölledez!

És most a börtön legmélyebb zugában
A multak árnya lengedez felém,
S én átkozom a durva végzetet, hogy
A mit kerestem, mért föl nem lelém!

S miért vagyok e kárhozatra dobva?
Miért nem élek újra szabadon?

eső, csak hogy egy általan elkésztet és
mindenütt kevesebb mennyiségben, mint a
mennyi kellett volna arra, hogy jó termé-
sünk legyen.

Zab, árpa, kukorica, burgundi répa,
vetett takarmánynemű, természetes kaszálló
aligha adnak átlag több termést, mint a
mennyit adóra fizetünk a területek után. A
munka, elvetett mag, elmaradt haszon mind
elveszték s a kár nemcsak e cimeken ki-
számíthatlan, de az okon is, mert potol-
hatlan a gazdálkodóra nézve az elősoroltak
hiánya, vesztesége!

A folyó évi rendkívüli szárazság tete-
mesebb kárt okozott, mint más esztendő-
ben okozott volna, a mennyiben gazdakö-
zönségünk jóságállománya a szokottnál
nagyobb és így míg eddig a rossz jóságár-
ak miatt vonakodtunk tudadni jóságunkon,
ezután még pocsékabb árakon kell elvesz-
tegetnünk, mert a takarmány — és pénz-
hiány készíteni fognak az eladásra, a vevő
pedig a kínálat növekedtével az árakat
még inkább csekélybiteni fogja.

Öregbiti a szárazság okozta károkat
ama körülmény is, hogy a víz okozta ká-
rokat tavasziak vetése által iparkodtunk
kiegyenlíteni s így a rendszerinti mennyi-
ségnél sokkal több tavaszi vetésünk van,
növeli még gazdáink jó részének kárjait több
véletlen is.

Az örgróf Pallavicini Sándor ur ő
méltóságától vett tófenéki és kurcaréti föl-
dek a mult évben adatván ki a bizottság
által 12 évre, a nagyszámu kisebb bérlő
mind azon volt, hogy tervszerinti művelés
alá vegye kis bérletét.

Sok bérlő tehát kiélt földjeit be trá-
gyáztván tavaszi alá hagyta, mások ismét

Csak egy szavam — s a nagy vasajtó nyilik.
S én börtönömet végkép elhagyom!

Csak egy szavam...? No mondd ki Béldy

Pál azt,
Mondd, hogy leszesz hazádban fejedelem;
Hiszen csak hitvány esküt szegsz avval meg,
A mely átok lesz kinos élteden!

Nem, Istenemre! esküm szent előttem,
És eskümet megtörni nem fogom!
Merengő vágygyal csüngjön lelkem inkább
Az ablakon betört sugárokon!

Jöjön reám gyalázat vérhalállal,
Nevemre mindig átkot kössenek:
De én, hazám, nem leszek árulóddá,
Ily drágán nem vásárlók életet!“

Csikorgva nyilik most a nagy vasajtó,
S belép azon a zordon börtönör;
Körültre tekintve kémkedő szemekkel,
Hős Béldyvel ilyen szókat közöl:

„Mindenható, fölséges szent urunktól,
A szultán fényes szinétől jövök;
Parancsolá, hogy rögtön menj elébe,
Igy, a miként vagy békóid között.“

S megy Béldy Pál a nagy szultán elébe,
Büszkén magasra tartva fel fejét;
Keményen zörg karán a rabbilines is,

őszi vetések közé vetettek nagy mennyi-
ségű lucernát. A tavasziak alig érnek va-
lamit, a lucernák ki sem keltek, avagy
alig fakadván életre, elszáradtak, elsültek.

Nagyobb gazdálkodásokban is, tete-
mes a kár. A roppant költséggel, fáradság-
gal járó dohány termelés ez évben aligha
sikerül már. A zord időjárás késleltette a
palánták készítését, fejlődését, a szárazság
majdnem lehetlenné tette az ültetést, a
kiültetett palántákat pusztítja a szárazság
és annak folyamánnyaként jelentkező féreg.

Uj termelési ág a „Kendertermelés“
vidékünkön, de ez évben nem lesz és lett
uj jövedelmi forrássá.

Földjeink legjavát hagytuk meg e
célra s megmunkáltuk úgy, hogy a kivá-
nalmaknak megfelelően hasznát, vegyük.
Az elvetett kender egy része kikelt s cse-
nevész a földben, még több helyen most
sem kelt ki.

Mi lesz mindezek s sok más föl nem
hozott körülmény és tény következmé-
nye?

Szomoru nyár, melynek végével rossz
kedvvel kezdjük meg újra a munkát, újra
rettegünk az árvíz és utána következhető
aszálytól!

És mégis meg kell nyugodnunk a sors
változhatlan akaratában, hinnünk kell a jobb
jövőben, remélni, hinni, bizni! de a mellett
ernyedetlen szorgalommal kell dolgoznunk,
még szűkebben költekeznünk s ma már a
bekövetkező nyomorúsággal számolni!

A takarékpénztárak re-
formjáról.

A szeredi takarékpénztár, mint általános-
san tudva van, hamis váltók áldozata lett, me-

Tán büszke rá, hogy fogja két kezét.

Belépve a zultánnak fénykörébe,
„Hivattál“ — így szól Béldy — „tégy
velem;
De, mit kimondtam, ahhoz hü leendek:
Legyen becsület, s veszszén életem!“

„Nem kényszerítlek többé“, mond a zultán,
„Mutatni vágyok két rabot neked,
Tekints ide! legyen márványból szived,
S meg fog repedni e látvány felett;“

Szól s félrehuzva egyik kárpitot, a
Támadt nyiláson egy kert tüne fel.
Két nő van ott: egy halvány tört alak s egy
Kis szőke lányka könnyező szemmel.

És mindegyikre egy rablánc csatolva,
Mindkettőn oly mély fájdalom lebeg!
Az egyik rózsa, melyet dér fagyasztott.
Bimbó a más, mit szélvész tépe meg.

Néz Béldy, néz... „Talan csak álmkép!“
Nem hisz szemének, látja őket ott...
Megtörve neje halvány gyermekével...
És azt hiszi, hogy lát káprázatot. —

Nem hisz szemének, ámde hang hallatszik,
S elébe tűn a boldog régi mult.
„Ez ő, ez ő...“ Midőn e hang beszélt:
„Szeretlek, Béldy!“ Ah hogy már elmúlt!

lyeket a Friedmann és Würschnig vágyszeredi gépgyáros cég főnöke követett el. A hamis váltók ugyan körülbelül 30,000 frtra rugtak, de ez még nem lett volna végzetes a takarékpénztárra, hanem a midőn a veszteségnek híre kelt, az összes betevők felmondták betétjeiket, és ez azután megölelte volt az intézetnek, mely most kénytelen lesz liquidálni a mit szintén csak a részvényesek újabb áldozataival hajthat véghez. Pedig a szeredi takarékpénztár még aránylag kedvező helyzetben volt, mert 70,000 frt alap-tőke és mintegy 9000 frt tartaléktőke mellett csak mintegy 168,000 frt betétje volt, tehát aránylag csekély idegen tőkével dolgozott, holott akár hány olyan takarékpénztárunk is van, melyek csekélyebb saját tőke mellett milliókra rugó betétekkel dolgoznak és mint a „Magyar Mercur, című közgazdasági szaklap és sorsolási értesítő egy alapos cikke nyomán azonnal bebizonyítjuk, ezeket az óriási idegen tőkéket oly módon helyezik el, hogy szükség esetén nem képesek annak csak kis részét is mozgósítani.

Minő óriási válság fenyegetné az országot, ha az összes betevők, de ha csak csekély részük is felmondaná a betéteket? Pedig ha a monarchiánk háboruba keverednék vagy ha nagyobb ragály ütne ki, kétségtelen hogy óriási lesz azoknak a száma, kik visszakövetelik betétjeiket. És első sorban a takarékpénztárak jönnének zavarba, mert ezeknél van a tőke leginkább jelzálogkölesönökben lekötve, melyeket nem lehet egy könnyen mozgósítani.

A legutolsó statisztikai összeállítás szerint 1885-ben 395 takarékpénztár volt az országban melyek mérlege szerint a befizetett részvény tőke 25,219,000 frt. A tartaléktőke pedig 20,069,000 frt volt, a betétek pedig 335,364,000 frtra ragtak. Tehát mintegy 45 millió saját tőkével szemben a takarékpénztárak 335 millió idegen pénzt kezelnek. És most látjuk, miként helyezik el a takarékpénztárak ez óriási összegeket. A legnagyobb részét jelzálog-kölesönökbe vagyis ingatlanokba betáblázott kölesönökbe fektetik, a mire 132,409,000 frtot adtak ki, váltokban tekszik 131,610,000 frt, kötvénykölesönökben 35,948,000 frt, értékpapirokban 57,995,000 frt leltár és ingatlanok 13,207,000 frt. Ezekből a számokból könnyű a következetet levonni. Ha betevők felmondják betéteiket majd minden ta-

E hangról ismer. Tudja, hogy az neje;
Hallotta ő e hangot oly soká,
Midőn beszélt boldogságról, örömről,
Mi régen eltűnt, eltűnt és hová...?

Más hang szólal meg, ifjú nőnek hangja.
„Ez ő, ez ő, ez szőke kis lányom,
Aranyka ő, a játszi gyermek lányka,
De hangjában most oly nagy fájdalom.“

E látományra szive elszorulván,
Remegve áll a kis nyilás előtt.
Fájdalma nagy... Most szive kezd dobogni,
Az ur gunyos mosolylyal nézi őt.

A vér szivébe s onnan vissza lüktet;
Fájdalma nagy, de szive még nagyobb.
Elbirja ez fájdalom áradatját,
És nem reped meg, nem leszen halott!

„Ezért hivattál? Légy megáldva érte,
Hogy megmutattad nőmet s gyermekem;
De légy megátkozott e rabbilincsért,
Mit nóm s leányom hordni kénytelen!

Légy átkozott! Egy rózsza bimbójával
Előtted áll, könnyen letépheted,
Utánuk szívem könnyen megrepedhet;
De lelketem nem adom el neked!

A mit kimondtam, megmásíthatatlan.
Hidd el! ki ott ülsz fényes székedben:
A mit kimondtam, ahhoz hű leendek:
Legyen becsület, s veszszem életem!“

karékpénztár fenn akad, mert a mint a fentebbi adatokból látható, körülbelül 182 millió frt csak hosszú idő múlva is nehezen folyósítható tételekben van elhelyezve, de még a váltó tárca nagy része sem hajtható be elég rövid idő múlva.

Az igaz ugyan, hogy a betétek felmondása is van bizonyos határ idő kitűzve, de ha a mi intézeteink betéteit vizsgáljuk azt tapasztaljuk, hogy ez nem elégséges, minthogy a betétek jobbtára kis összegekből keletkeznek, melyekre nézve vagy egyáltalán semmi vagy csak nagyon rövid idejű felmondás van kitűzve. Ugyanis a 10 frtnál kisebb betéttel szereplő könyvek száma az összes betéti könyveknek 10.93% a 10—50 frtos betétek 18.52% 50—100 frtos 13.67% 100—500 frt 30.12% volt, vagyis a kis betétekre az összes betéti könyveknek 70%-ka esik. Így tehát a felmondási határ idő nem sokat lendít a dolgon, mert a kisebb betéteknél legfeljebb pár napi felmondás van, a mely idő alatt az aktívákat nem lehet folyósítani.

Igaz ugyan, hogy takarékpénztárakban meg van a jó szándék, hogy a saját és idegen tőke között levő óriási aránytalanságot minél jobban megszüntessék és azért igyekeznek lehetőleg nagy tartaléktőkéket gyűjteni, a mint már 25 millió forint részvénytőke mellett a tartalék alapok 20 millió tekintélyes összeget mutatnak fel, de mind a mellett az alap és tartaléktőke együtt csak alig 11%-át teszik ki az összes forgatott tőkének.

Ez az óriási aránytalanság méltán ejti gondolkozóba azokat kik közgazdasági érdekekkel komolyan foglalkoznak, ezért hangoztatják magánkörökben parlamentben és sajtóban egyaránt a takarékpénztárak reformjának szükségét. Min lenki érzi, hogy valamely ovó intézkedés, vagy bizonyos mérvű szabályozás megtevéseinek szükségé elerkezett. Kétségtelen, hogy a magyarországi pénzüzetek a közszükség hatása alatt, társadalmi uton keletkeztek és az óriási erkölcsi és anyagi haladás, melyet ma felmutatni képesek, fényes bizonyások arra nézve, hogy állami befolyás nélkül is egészséges irányban fejlődtek és hazánk nélkülözhetlen közgazdasági faktoraiává váltak.

Békés politikai viszonyok között talán nem

„Megállj“ — kiált a szultán — „még egy szó van,

Még nem tudod, hogy mit teszek velök
Tekintsd meg nődet! még csak most látandod
Nézd meg leányod! csak most látod őt,

Nőd a hóhérnak lesz rabszolgája,
A ki karóba huzand tégedet;
Leányodat a hárem látja sirni,
S kacagni fog, ha hosszan szenvedett!

Már most felelj! Határozd el magadban:
Kell-e a zőid palást, nőd, gyermeked?
„A mit kimondtam, ahhoz hű leendek:
Legyen becsület, s vedd el életem!“

„Veszsz hát örökre! Börtönödbe vissza,
Társid legyenek éji bogarak,
Csak föld alól tekintsd a szép világot,
S kihülve lásd a napsugarakat!“

„Mindent tehetsz: Megölhetsz engem, s öket;
Kinozhatsz, tégy akármit is velem;
De, mit kimondtam, ahhoz hű leendek:
Legyen becsület, s veszszem életem!“

S penészes börtönöbe visszamenvén,
Leül ágyára és imádkozik;
Sohajjait szerettei körébe
A röpkedő szellőcskék elviszik.

És évről-évre börtönében ülén,
Bú rág a fájdalomtelt életem;
De évről-évre mind csak így kiált fel:
„Legyen becsület, s veszszem életem!“

is oly iminens a veszély, mely abban rejlik, hogy a takarékpénztárak a reájuk bízott óriási összeget nem képesek idejekorán visszafizetni. Azonban a külpolitikai viszonyok nem oly természetűek melyek tartós békére engednének következtetni és ha sem állunk is egy közeli háboru közszubén még nem jelezhetjük a helyzetet egyébként bizonytalanul.

Folytonosan hangoztatott reform eszmék abból a pontból indulnak kihogy a nagy mennyiségű ebtétekkel nem áll arányban a biztonsági alap. Ez állapot meg megítélésére rendszeren azt az orvoságot ajánlják, hogy egyrészt a betéteket kell korlátozni, másrészt pedig a tőkéket oly módon kell elhelyezni, hogy azok könnyen legyenek folyósíthatók.

Gyakorlatilag mind a két mód majd nem kivihető. A betétek a bizalom kifolyása és a bizalmat nem lehet korlátozni. Ha valaki pénzt beviszi a takarékpénztárba, melyhez bizalma van nem lehet őt visszautasítani azzal, hogy a maximum már el van érve vigye tehát oly intézetbe pénzt, melyhez nincs bizalma. — A mi a másik módot illeti ez sem vihető könnyen keresztül, mert a takarékpénztár természetesen oly módon helyezi el a tőkét a mely az illető vidék szükségleteinek legjobban megfelel és neki a legtöbb biztonságot nyújtja. Ez pedig nálunk hol a gazdálkodással foglalkozók vannak tulsulyban csakis a jelzálog kölcsönzés.

A napi lapokban sok mindenféle javaslat merült fel, mely közül sok életre való is volt, hogy miként lehetne expedienst találni arra, hogy a kérdés minél előbb és minél jobban megoldassék. Nem lehet feladatunk e javaslatot itt felsorolni és bonckés alá venni. Ez nem is férne bele egy kis cikkekcskébe. Annyi bizonyos, hogy e takarékpénztárak reformját maguknak a takarékpénztáraknak kell kezükbe venni és nem szabad addig várniok a mig aztat törvényhozás intézné el, mert akkor esetleg oly annyira megnyirbáltatnék hatás körük, hogy az a nagy közgazdasági érdek mely, a takarékpénztárakban rejlik, érzékeny csorbát szenvedhetne.

Mint fentebb hangsúlyoztuk, a takarékpénztárak társadalmi uton keletkeztek és ebben rejlik nagy erejük. — Az állami ingerentianak csak addig szabad érvényesülni a meddig az állam érdeke ezt meg kívánja. Már egy izben meg is indult a mozgalom, hogy a takarékpénztárak vegyék kezükbe reformálásuk kérdését. 1885-ben kongressusra gyűltek össze Budapestre a pénzüzetek, de akkor az a kongressus csak ürügy volt arra, hogy az országos kiállítás minél többen látogassák.

Az országos kiállítás elterelte a figyelmet más irányban Ma, nincs országos kiállítás ma nagyobb figyelemmel és jobb eredménnyel való kilátással lehetne a mozgalmat megindítani. Rendezzenek a hazai pénzüzetek újabb országos kongressust, melyen azok a kitünő szakemberek kikkel — hál' Istennek — pénzüzeteink dicsekedhetnek, bizonyára találnak módot arra, hogy miként lehet takarékpénztárainkat úgy reformálni, hogy minden jogos érdek ki legyen elégitve.

De ezt minél előbb meg kell tenni, mig mielőtt a mindent elnyelő moloch, az állam teszi sulyos hezeit takarékpénztárainkra

Helyi és vegyes hírek.

— E hó 14-én tartá a csongrádi kerületi papság évi rendes gyűlését a helybeli plebánia épületben Dr. Ulár István szentesi plebános és esperes elnöklete alatt.

— Tisza-virág. E hó 10, 11, és 12-én ment végbe a minden évben szokásos úgy nevezett Tisza virágzása. A hatóság többször felhívta a lakosságot e kérészek gyűjtésére, mik szárított alakban kilonként 10 krért váltatnának be, azonban azért e mert vékony kereseti forrás, vagy mert szokatlan valami népünk előtt, nem igen

láttuk e három nap lefolyása alatt a gyűjtöket: Egyik polgártársunk mintegy 16 talicskára valólt összeszedett, s szorgalmasan szarítja, majd meglátjuk az eredményt, lehet, hogy e példa vonzani fog másokat is a jövőben. Annyi azonban minden esetre tény, hogy azon gyermekek, kik az egész napot az „Uj világ“ fának árnyékában átkarítazzák, átheverik, jobbat tennének, ha e rájuk nézve is haszonnal járó foglalkozásra rá adnák fejüket.

— **Emlékkönyv.** Községünk szülötte Kis Sándor kolozsvári főgym. tanár ur vezetése alatt áll ugyan azon gymnázium ifjúságának önképző köre. Ez idén ülte meg e kör fenállásának 25-ik évét. A jeles tanár vezetése alatt adott ki az önképző kör egy „Emlékkönyvet“ mely szemelvényeket tartalmaz az ifjúságnak 25 éven át benyújtot dolgozataiból. Bemutatunk olvasóinknak a becses „Emlékirat“-ból egy költői s egy prózai dolgozatot. Mai számunkban veszik olvasóink a „Béldy Pál“ című költeményt melyet az 1863—4 iskolai évben irt Harmath Lajos akkor VII oszt. tanuló, felhívjuk a jeles dolgozatra olvasóink figyelmét.

— **Mult számunkban is jelzett halvaesórán az árviz károsultak javára Diamant Manó ur által gyűjtött összeget Vidovich Antal főszolgabíró ur a „Jó szív“ pénztárának beküldötte, felkérte az alábbi nyugtának közlésére: 00490 szám. Tekintetes Vidovich Antal főszolgabíró urnak Mindszent. Van szerencsém értesíteni, miszerint a Diamant Manó ur gyűjtésekként ön által mai napon befizetett 2 frt 40 kr. azaz kettő forint 40 kr., a „Jó szív“ pénztárába bevételzetetett. Budapest, 1888. június hó 12 napján. L u k á c s A n t a l pénztárnok.**

— **„Posta.** Az új franko-rendszer a közönségre azt a kellemetlen kötelezettséget rója, hogy magának kell a franko díjtételeket kiszámítani, a mi legtöbb esetben úgy sikerül, hogy a feladó vagy többet vagy kevesebbet ragaszt rá bélyegeken a szálító vagy pénzeslevélre. Ez természetesen mindkét esetben kellemetlen a feladóra nézve. Ennek elkerülésére jelenik meg legközelebb egy díjtáblázat, mely az egész díjazást oly egyszerűsége redukálja, hogy bárki, legyen az a laikusok között is a leglaikusabb, egy tekintettel feltalálhatja bármily értékű és súlyú küldemény díját minden díjfokban. Előlegesen megrendeléseket elfogad Kovács Ferencz posta- és táviratist Nagy-Kanizsán; a mű megjelenése után pedig megrendelhető minden postahivatalnál vagy könyvkereskedésben. Ára a körülbelül 7000 francotélt magába foglaló táblázatnak 30 kr.“

— **Kereskedelmi muzeum Budapesten.** A hazai termékek állandó kiállításának 1888-ik évi katalógusát vettük. E katalógus tanúsága szerint mintegy 800 iparos és gyáros készítményei vannak képviselve a kiállításon, és örömmel konstatálhatjuk, hogy a muzeum fennállásának rövid ideje óta az érdeklődés hazai ipartermékeink e tárlata iránt a termelő, ép úgy mint a fogyasztó közönség részéről napról-napra élénkebbé válik. A katalógus szerkesztésénél főszűly arra van fektetve, hogy az ne csupán képét nyujtsa a tárlatban kiállított, amugy is folyton változó tárgyakkal, hanem hogy biztos tájékozást szolgáltatson minden főbb cikre nézve, a melyet az illető termel vagy készít, és ott a hol az adatok megszereshetők voltak, az árakra és a termelőképeségre nézve is. Hasznos kézi könyvet szolgáltatnak az irányadók a nagy közönségnek ép úgy mint az egyes hatóságoknak és vállalatoknak, és hogy a katalógusnak több ezer példányban szándékolt terjesztése emelni fogja az érdeklődést hazai iparunk termékei iránt, bizonyos. Felhívjuk a fővárost látogató közönséget az állandó kiállítás megsemlélésére, és az igazgatóságnak minél gyakrabban való igénybe vételére buzdítani bátorkodunk. Főcélja a muzeumnak, hogy egyrészt a fogyasztó közönség a hazai készítmények vásárlására szok-

tattassék, más rész iparosainknak alkalom nyujtassék termékeiknek versenyképes előállítására és értékesítésére.

— **Állami lóvásárlás.** A földmívelési miniszter fölkerlte a magyar lovaregysület elnökét, hogy a bábolnai ménes telivér lóanyagának szaporítása céljából Angliába utazzék s ott egy mént vásároljon. A mén ára 100.000 forintban állapított meg, de a fölkeret gróf e vásárlásnál a 100.000 forinton felül még 30.000 forintig lett felhatalmazva esetleg a vásárlást eszközölni. Lucenbacher tisztb. osztálytanácsos szintén telivér anyakancák vásárlása céljából utazik Angliába s 5—6 darab anyakancára 50.000 forint adatik.

— **Szegény gyermekek nyara.** Száz meg száz sápadt, sovány gyermek gyűlt össze a napokban az V. ker. polgári leányiskolába, hogy megtudják, kiszabadulhatnak-e a nyárra fülledt levegőjü folyosójukról, port lehelő köveik közül, ki a szabadba s jut-e nekik is egy kevés abból az áldott zöld természetből, mely piros rózsákat fest a falusi gyerek arcára. A szünidei gyermektelep-egyesület megbizottjainak az a nehéz feladat jutott, hogy 3—400 átlátszó, szintelen arcu gyermek közül ki kellett válogatnia azt a 60 fiut és 40 leányt, a kik julius elsejével az egyesület költségén elmennek Trencsén, Kőrmöc és Selmechánya vidék ére triss levegőt szivni. Válogatni kellett az apróságok közül, kiválasztani a leggyöngébbeket, legbetegesebbeket, válogatni kellett, mert az egyesület nem elég gazdag arra hogy teljes mértékben eleget tehessen köteletségének. Pedig elkelt volna valamennyi jelentkezőnek a jó falusi levegő, de hiába, kitelepítésükre nincs pénz. A jövő hó elsején, mikor a kis népvándorlás boldogan indul majd el a felvidék fenyvesei közzé, annyi irigye marad idehaza kis társai között. A nagyközönség humánus dolgot cselekszik nagyon, hogy megszivleli a szünidei gyermektelep-egyesület kérelmét s adakozásával lehetségessé tesz azt, hogy a jövő nyárra, vagy talán még e nyáron, megkésztéreződjék azoknak a boldog szegény gyermekeknek a száma, a kik elmehetnek faluzni. Müller Ede, a szünidei gyermektelep egyesület pénztárosa (Nagykorona utca 3.), Szabó József titkár Sziv-utca 41.) vagy a napilapok szerkesztősegei is elfogadják a közönség adományait. Első sorban Budapestet illeti az egyesület kérelme: a nagyvárosi élet, a főváros egészségtelen lakásainak áldozatai azok a sápadt kis gyermekek, illő, hogy a főváros jőjjön segítségükre első sorban.

— **Egy magyar ló veresége.** A berlini Derbyt, vagy az ugynevezett Unionrennet tegnap tartották meg. A 10.000 márkás díjat 1878 óta mindig magyar vagy osztrák ló nyerte el, az idén is biztosra vették, hogy magyar ló: Esterházy Mária gróf Ugod-ja fogja megnyerni az értékes versenyt. Négy porosz ló futott vele, de komoly versenytársa csak egy volt: Pádisah. Az eredmény annál nagyobb feltűnést keltett. Az utolsó fordulónál a graditzi államénes egyik lóva, Burgwart, melyet maga a tulajdonos sem jelölt ki győztesnek, Ugod elé vágott s egy fejhosszal előbb ért a célhoz. Ugod második lett, Pádisah harmadik. — A totalizátor 20-ra 915-öt tehát negyvenhatszoros pénzt fizetett azoknak, a kik a német lóban biztak.

— **Eletmentők kitüntetése.** A Pozsonyban állomásozó utász-zászlóalj amatistjeit és közembereit, kik a tavaszi vizáradáskor önfeláldozással vettek részt a mentés munkálataiban, ma Frigyes főherceg és Catty hadtestparancsnok jelenlétében kitüntették. Probst hadnagy a katonai érdemkeresztet kapta, Hattinger, Eisenbach hadnagyok, továbbá Lindner és Formanek főhadnagyok a hadügyminiszter elismerésében részesültek. Harminc közember dícsérő okmányt és 35 tallért kapott.

— **A tiszai fürdő elkészült,** azonban az

időjárás eddig nem igen kedvezett a fürdősnök, ki elismerésre méltóan sem fáradságot, sem időt és áldozatot nem kímélt, hogy a közönség igényeit kielégítse. A fürdő jelenben sokkal nagyobb mint előző években volt. A 2 nagy kosáron kívül 4 külön kabinet áll a közönség rendelkezésére, 36 kis öltöző, ezenfelül a társalgó terem. Fölhívjuk erre a körülményre olvasóink figyelmét azzal, hogy úgy egyes mint család idény jegyek mérsékelt áron a fürdő háznál válthatók.

— **A pincehelyi vásáron megszólított egy pénzügyőr egy juhászlegényt,** hogy mutassa a dohányzacskóját; a juhász legény azt mondta neki: vegye el az ur; a pénzügyőr azonban azt nem tartotta célszerűnek, végre azt kívánta hogy a juhász vegye ki s mutassa meg a szájában levő bagót; — „vegye ki az ur ha látni akarja,“ — vág vissza a juhász. A nagyon érdekes párbeszédnek az lett a következménye, hogy a pénzügyőr meg huncfut-gazemberezte s durván káromolta a juhászt. A juhászt ekkor a körülete állókhoz fordulva tanukat szedett maga mellé, a pénzügyőrt pedig maga előtt hajtva, a község házára vezette, — utközben a jó szüz dohányt felcserélte a társánál levő jó trafikál, — ott pedig letette az asztalra dohányzacskóját s előadván panaszát. A pénzügyőr kiegészzet a vádló juhással, a menyiben fizetett husz forintot, hogy a további kereset alol szép szerivel menekedhessen, — lévén így a béke most már szent! —

— **Egy rabszökevény halála.** A mult hó közepén a komáromi várból négy nehéz rab megszökött. Kettőt másnap elfogtak, de a másik kettő egy lopott ladikon levezett egész Apostag községig. Ezek Teofánov és Simon rabszökevények voltak, kiket a csendőrség üldözöbe vett. Az elsőt sikerült is letartoztatni, de a másik a Dunába ugrott s uszva elmenekült. Legálább így hitték az üldözők. A napokban azonban egy holttestet fogtak ki az apostagi sziget közelében, melyben Simon rabszökevényt ismerték fel.

— **Elégett mentő.** Poroszlón a mult héten Graefl Jenő fölabirtokos tulajdonát képező Pusztá-Domaházán Tisza-Szöllös mellett beütött a villám egy körülbelül 20—25 öl hosszú, ajtetővel fedett gazdasági épületbe. E percben érkezett a tanyába Bede János szolnoki lakos, szállítóhajó-kormányos T.Éörvényről. Bede rögtön a pusztagazda életneműjének kizsákolásához látott. Már harmadszor tért vissza a jelen voltak kérése ellenére az épületbe, hogy még egy zsákot kihozzon, midőn a nádtető rászakadt s a szerencsétlen ember, bár mindent elkövettek megmentésére, a tűzben lelte halálát. A leégett épület biztosítva volt ugyan, mindamellett a tulajdonos igen nagy kárt vallott.

— **Német színtársulatok Magyarországon** Az utóbbi időben a német színtársulatok nagyon elszaporodtak Magyarországon s mind a magyar vidéki színészet rovására. A budapesti gyapju-utcai német színház tagjai is, kik eddig Németországban működtek nyáron át, jelenleg a vidéken játszanak. Komáromban teljes egy hónapot töltöttek s ez idő szerint Nagy-Kanizsán tartanak előadásokat folyton zsufozt házak előtt. A vidéki magyar színtársulatok meg egymásután mennek tönkre.

— **A példaadó vármegye.** Veszprém vármegye, mely annak idején Fenyvessy Ferenc indítványára a történelmi arcképsarnok kezdeményezője volt, most elhatározta, hogy új székvarosának nagytermét hazánk kitűnőségeinek arcképeivel fogja díszíteni. Első sorban Széchényi István és Deák Ferenc arcképét festeti Vastagh Györggyel.

— **Andrássy Gyula gr.** mint a magyar delegáció tagja, mandatumát egészségi állapotára való utalással letette. A delegáció elnöke helyébe Pallavicini Ede örgróft mint a főrendiház első póttagját hívta be.

Világfolyása.

Bennünket legközelebb érdeklő mozzanat a delegációk megnyitása.

Mintegy 139 millióban van előirányozva a hadi költség, mire szükség van, hogy a béke garantiájául szolgáljon.

A delegáció e hó 9-én tartá meg alakuló gyűlését, melyen a tiszti kar és albizottságok megválasztatván, elnökök politika színezetű megnyitó beszédeket mondtak. Az osztrák delegáció a Hungária szálló termében alakult meg. Elnökké ismét az öreg Smolkát választották 45 szavazattal 1 ellen, mely Coroninira esett. A magyar delegáció, a főrendiház üléstermében tartá alakuló gyűlését. Elnökké megválasztották Tisza Lajos grófot, alelnökké Haynald Lajos bíboros érseket.

A trónörökös pár utazásáról a következőket jelzik a lapok:

A trónörökös a lakosság hangulatával általában a fogadtatással meg volt elégedve s ennek kifejezést adott az ebéd alatt s midőn a vele szemközt ülő horvát bán felé kocintásra nyujtá poharát, kijelenté neki elismerőleg, hogy a Horvátországban remélhetőleg tartósan helyre állt jó hangulat a bán érdeme.

A magas vendégek egész nap a német nyelvet használták úgy a társalgásban, mint egyes küldöttségi tagok megszólításakor. Főleg azt sajnálják a horvátok, hogy az eső tönkre tette ünnepüket. A rossz idő miatt tanácsolták is a trónörökösnek, hogy hagyja ki a programból a Maximir park meglátogatását, de a királyfi azt felelte, hogy legalább a park bejáratánál meg fog jelenni nejevel együtt, tekintettel az ott várakozó közönségre, pár percig ott fog időzni kocsijában. Tényleg oda is hajtatott a diadalkapuzhoz, nagy öröme az ott várakozó csekélyszámú közönségnek, mely lelkesen zsvivózott.

Az alapkövetétel ünepénél a kíséretből valaki sajnálatának adott kifejezést, hogy a rossz időjárás levon az ünnep fényéből, mire a trónörökös megjegyzé, hogy ezt nem kell sajnálni, miután a vetéseknek oly nagy szükségük van az áldásos esőre.

A tegnapi nap folyamán a trónörökös levelet kapott Strossmayer püspöktől, melyben ez a feletti sajnálatának ad kifejezést, hogy betegsége által akadályoztatva volt Zágrábban tiszteletét tehetni.

Elutazása előtt a trónörökös pár végig kocsikázott a város főbb utcáin és megtekintette a fényes kivilágítást. A perronon elhaladt a diszszázad előtt. Az előkelő hölgyek közül csak a banné és a hadtestparancsnok neje jelentek meg. Mielőtt a királyfi a kocsiba szállott, Mihalovics bíborosnak, Angyelicnek és a bárnak kezét nyujtott és a főpolgármesternek ujjal megköszönte a város közönségének szíves fogadtatását.

Értesítés.

Tekintetes szerkesztőség! Kérelem mellett van szerencsém ez évi zárvizsgálatok megtartását a közönség értesítése szempontjából b. lapjában közzé tétel végett tisztelettel megküldeni.

A zárvizsgálatok a következő sorrendben fognak megtartatni:

Június 18. d. e. a III és IV-oszt. fiú iskolában
 „ „ d. u. a II-ik „ „ „
 „ 19 d. e. a II, III és IV-oszt. leány isk.
 „ „ d. u. az I-ső a) oszt. árpoldai fiú isk.
 „ 20 d. e. az I-ső b) „ alvégi „ „
 „ „ d. u. az I-ső a) oszt. árpoldai leány isk.

„ 21 d. e. az I-ső b) oszt. alvégi „ „
 „ 22 d. e. a elegei;
 „ „ d. u. a téglási;
 „ 23. d. e. a hegyeshalmi;
 „ „ d. u. a ludasoldali;
 „ 25. d. e. a felső tömörkényi
 „ „ d. u. a alsó tömörkényi vegyes iskolákban.

Ezen kitűzött napokon tartandó zárvizsgálatokra a t. e. szüléket, és gyámokat. a népevelés iránt érdeklődőket, barátait és pártfogóit tisztelettel meghívja.

Mindszent, 1888. június 11.

Hám János
igazgatótanító.

Szerkesztői üzenet.

Ny. J. urnak helyben. — Jövő számban jönni fog.

Vasutimenetrend.

H.-M.-Vásárhelyről—Szeged felé: reggel 6 óra 22 p. reggel, 5 óra 28 p. este
 H.-M.-Vásárhelyről—Nagy-Várad felé délelőtt 9 óra 24 perckor, délután 6 óra 41 perckor.

Szegedről—H.-M.-Vásárhelyre reggel 10 órakor d. e. személy vonat. 5 óra 03 p. d. u. vegyes vonat.

Kistelekről—Budapestre: személyvonat éjjel után 2 órakor, délután 3 órakor omnibus-vonat reggel 6 órakor.

Kistelekről—Szegedre: személyvonat, déli 12 órakor, éjjel 12 órakor, omnibus vonat délután 6 órakor.

Szentesről—Budapestre. Indul 5 óra 36 perc reggel, 11 óra 2 perckor d. e.

Budapestre érkezik 2 óra 15 perc d. u., 7 óra 45 perc este.

Szolnokról—Szentesre. Indul 3 óra 47 perc reggel, 11 óra 11 perc d. e.

Szentesre érkezik 8 óra 16 p. ere d. e. 8 óra 47 perc d. u.

Gőzhajózási menetrend.

Mindszentről Szolnokra vasárnap és szerdán d. e. 8 óra előtt nem.

Szentesről Mindszentre kedden és szombaton 11 óra előtt nem.

Felelős szerkesztők:

KELLER LAJOS és SZOBOTKA GUSZTÁV

Kiadótulajdonos:

AZ ALAPÍTÓ EGYESÜLET.

Ló és csikó árverés.

„Neumann haszonbérlo ménéseből megvett lovak és csikok elárverezése f. hó 18-án reggel 9 órakor fog a mindszenti uradalom Pusztaszeri gazdaságához tartozandó, Neumann Anna féle bérleten megtartatni, melyre a vevők meghivatnak.

Árverés alá kerül 3 tenyész kanca, 7 drb. négy éves, 4 drb. három éves, 7 drb. két éves és 7 drb. egy éves csikó, összesen 28 drb.

Sándorfalva, 1888. június 7.

Az urad. felügyelőség.

Eladás.

A Gajjas Károly (volt Dubszky József)-féle ház szabad kézből eladó. Fölvilágosítást ad

Szobotka Gusztáv.

üggyéd.

Hirdetmény.

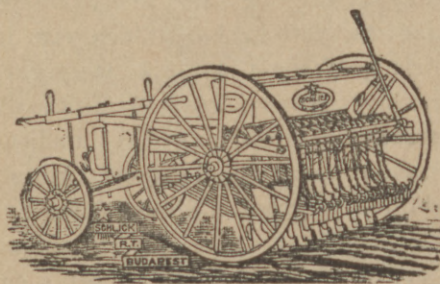
Egy jó házból való 12—14 éves fiú, ki legalább az elemi osztályokat jó sikerrel végezte, nyomdában tanoncul felvétetik.

Diamant Manó.

SCHLICK-féle VASÖNTÖDE és GÉPGYÁR

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

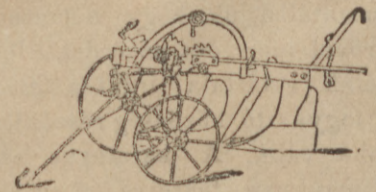
Központi iroda: VI. Váci-körút 57. — Gazdasági géposztály:
Küls-váci-ut. 1696—1699.

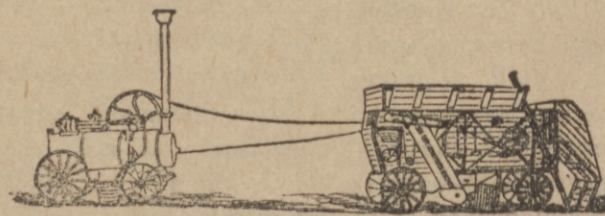
Schlick-féle szabadalmazott

„TRIUMPH“

sorvetőgépek.
Legnagyobb kitüntetés
a vetőgépre:
arany díszokmány a
hatvani nemzetközi
ekeversenyen.

SCHLICK-féle szab. egyes, rayol, két-tős-és hármasekék 2 első díj aranyérem és még három egyéb kitüntetés SCHLICK és VIDATS-féle ered. egyesekékkapáló, töltőgetű és pohárnyitó-kék stb.

Gőzcséplők, járgánycséplők gabonarosták, őrlőmalmok, takarmánykészítő és pedig gazdasági gépek.

Előnyös fizetési feltételek.

Legolcsóbb árak. — Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve

Kerületi képviselő: Szentesen és Mindszentén: Schlesinger Ferenc urnál.